

4. MAI

MARS 1974

DISKUSJONSELAG
FOR NORGES
KOMMUNISTISKE
STUDENTFORBUND

NORGES KOMMUNISTISKE

STUDENTFORBUND STIFTET!

LEDER:

"Et distrikt kan ikke samtidig løse flere sentrale oppgaver. Innenfor et og samme tidsrom kan det bare arbeide med en sentral oppgave, supplert med oppgaver av annen og tredje rang. Derfor må den som har hovedansvaret for ledelsen i distriktet ut fra kamphistorien i vedkommende distrikt og ut fra de aktuelle vilkårene for kampen, fordele de forskjellige oppgaver etter en fornuftig prioritetsliste. Han må ikke handle fullstendig planløst og kaste seg over den ene oppgave etter den andre alt etter som direktivene kommer ovenfra, for det fører til utallige "sentrale oppgaver" og en tilstand av forvirring og uorden. ..." Mao Tsetung, sitatboka s. 311 (gml. utg. s 251).

GRIP INITIATIVET PÅ 1. MAI!

1. mai er hovedoppgaven vår. Hva betyr egentlig det?

For det første betyr det sjølsagt at 1. mai har første-prioritet i arbeidet vårt. Men dette ikke bare i den forstand at det står øverst på lista, - men i den forstand at det er alles oppgave, og ikke noe som kan "delegeres" til "noen folk". Og videre: Det betyr at alle andre oppgaver må vurderes i forhold til og i lys av hovedoppgava.

Forsøket på å få i stand samarbeid SV/DNA i Samorg-regi i Oslo er uttrykk for ei bestemt linje som endel ledende SVere står for. Denne linja er ikke kasta på båten selv om det ikke blir samarbeid i Samorg i Oslo. Samme politikken går igjen i grunnlaget for "Arbeiderfront 74". (For grundigere saumfaring: Se Klassekampens dekning!)

Denne politikken er ikke bare partissjåvinistisk og sekterisk. Den representerer ei høyre-linje i forholdet til høyresogialdemokratiet som, hvis den slår gjennom, vil true det

politiske grunnlaget for enhet på venstresida i lang tid. Den varige betydningen av utfallet 1. mai 74 må på ingen måte undervurderes!

GRIP INITIATIVET!

Det viktigste vi kan gjøre i dag er å gripe initiativet i arbeidet for alvor. Hvordan gjør vi så det?

For det første: Vi lar oss ikke lamme av ønsket om enhet. La ikke "diplomati" trenere dannelsen av lokale komiteer og startung av arbeid-
et!

For det andre: Som Mao har påpekt, er initiativet ikke noe "imaginært", men konkret og materielt. Å gripe initiativet i 1.mai-arbeidet betyr å sette massene i bevegelse. Vår styrke i 1.mai-mobilisering har alltid vært evne til å mobilisere folk til sjøl å forme ut krav, paroler etc. utfra lokale forhold. Og videre: Å mobilisere dem til å delta aktivt i sjølve arbeidet og organiseringa: Male transparenter, veggaviser, dele ut løpesedler. Med andre ord: Vi skal ikke "forvalte" 1. mai på vegne av folk!

Situasjonen i dag kan oppmuntre såvel til "venstre"- som høyreavvik i vår taktikk. Det er viktig å vurdere dette seriøst alle steder. Vi skal ikke la oss svinebinde i enhetsforhandlinger slik at vi må begynne mobiliseringa av massene 30. april. Men vi skal heller ikke la oss forlede til å bruke den metoden Mao karakteriserer som "hard kamp og skånselsløse slag" mot progressive som står på ei gal linje i spørsmålet om 1. mai.

Videre: Kjør det politiske grunnlaget for enhet i forgrunnen, og bli ikke hekta opp i endeløse diskusjoner om hvem som har gjort hva og sagt hva når... Slik "intern" venstreside-debatt er ytterst sekterisk overfor massene.

KOM I GANG MED DET ORGANISERTE ARBEIDET STRAKS!

KREV ENHET OM EN RIKTIG POLITIKK!

SOMMERLEIR!

TRENGER VI SOMMERLEIRE?

Er det helt opplagt? Ja - mener alle - ml-bevegelsen trenger sommerleire. Men når vi skal planlegge sommeren sjøl, er det ikke like opplagt at jeg skal på leir. Ferien er ~~knapp~~, andre opplegg frister kanskje mere. Derfor kort om hvorfor alle bør på leir.

Sommerleirene har alltid stått sentralt når ml-bevegelsen har ført kamp mot feilaktige opportunistiske linjer, utvikla metoder for massekampen og planlagt arbeidet i tida framover. I kampen for et marxist-leninistisk grunnlag i SUF førte en ukes godt planlagte diskusjoner om grunnleggende kommunistiske prinsipper den revolusjonære bevegelsen som helhet over på et nytt, høyere nivå. Vi ble mer sammensveisa og enhetlige på politikken i løpet av sommerleiren. Resultatet var bl. a at nesten hele SUF og mange i SF sto på ei revolusjonær linje da bruddet med SF-ledelsen kom. Et annet eksempel: Hovdenklikkens halvtrotskistiske standpunkter og usystematiske tendenser til "venstre"-avvik i ml-bevegelsen var et direkte hinder i EEC-kampen. Hovdenklikkens ideer var i motstrid til sentrale, kommunistiske strategiske prinsipper. Sommerleirene i 71 var en viktig del av kampanjen mot Hovden-klikken. Oppgjøret med ultravenstre skapte den ideologiske enheten i ml-bevegelsen som var nødvendig for partistiftelsen. I 72 sto innspurten i EEC-kampen sentralt på leirene, Uten de grundige diskusjonene på politikken, taktikken og metodene for arbeid som ble utført på leirene, hadde vi ikke vært istand til å gjennomføre det kraftttaket innspurten var. Med andre ord: Sommerleirene har sveisa oss sammen på en riktig politikk. De har betydd mye for entusiasmen og gløden for oss sjøl og de nære vennene som har vært med på leirene (nesten alle er blitt organisert etterpå). For studentene har diskusjonene på leirene vært grunnlaget for raskt å komme på offensiven i høstsemesteret. Dette er særlig viktig fordi studentene naturlig desorganiseres tidlig på sommeren.

HVA SLAGS LEIR I ÅR?

Oljemeldigna til Brattelig, den nye meldinga om høyere utdanning, loven om de pedagogiske høyskolene, øksehoggene i undervisningsbudsjettene, den nye loven om enhetsskolen p - dette gir ramma for politikken monopolkapitalen vil føre i tida framover. Konsekvensene av disse angrepene kan best sammenlignes med tilstander et EEC-medlemsskap kunne medført. For sjøl om sammenlikninga halter litt, er det herskerklassens hensikt

raskt å endre samfunnet kvalitativt. De kommende åra vil for bl a ungdom under utdanning bli prega av kampen mot disse framstøtene. Perspektivene er bl a nedlegginga av sosialskolene, rasing av all lavere lærerutdanning på universitetene, gjennomgripende rasjonalisering og effektivisering av alle studieretninger.

Samtidig er den revolusjonære og progressive bevegelsen i folket og blant studentene sterkere enn noensinne. Om kommunistene går i spissen kan vi slå tilbake mange av disse framstøtene. Uten tvil: De massekampene vi nå står overfor blir en ilddåp for det nye studentforbundet, som vi må ruste oss godt til. Klarer vi oppgava vi stiller oss, betyr det tusenvis på tusenvis av nye kommunister og kamperfaringer som er av uvurderlig betydning. Om EEC-kampen var den første prøva for den revolusjonære studentbevegelsen, er dette sikkert og visst den neste store oppgava. Dette er ikke kamper vi skal begynne til høsten. De er allerede igang! En diskusjonsbevegelse er i utvikling på alle typer læresteder. Gymnasiastene og yrkesskoleelevene går til aksjon i slutten av mars. På lærerskoler, universitetene, høyskoler og sosialskoler er det muligheter for masseaksjoner allerede i vår.

Kamerater - det vi kommunister trenger nå er sammen med våre nære venner å diskutere helheten i de angrepene herskerklassen planlegger, gripe det særegne for de ulike skoleslaga, diskutere hvordan masselinja og frontpolitikken skal tillempes; enheten med resten av folket. Diskusjonen må rettes inn mot hvordan vi organiseres sammen med massene, metoder for arbeid og ledelse og ikke minst hvilke aksjoner vi vil sette igang når vi starter opp igjen til høsten. Uten en sammensveisa kommunistisk bevegelse, svekkes mulighetene for seier drastisk. Dette er en grunn til at alle bør på leir.

Vi mener disse sakene er spesielt viktig å diskutere ifm. statens utdanningspolitikk. Interessekamp, kamp for dagskrava som et strategisk spørsmål i motsetning til de som hevder at å kjempe mot statens utdanningspolitikk er reformistisk, kortsiktig politikk som ikke fremmer den sosialistiske revolusjonen i Norge. Diskutere og få grep om staten opplegg for en del år framover, hvilke rammer vi skal kjempe i i overskuelig framtid (oljas betydning, tempoet i utviklinga osv.). Hvordan rammer de ulike skoleslaga spesielt? Organiseringa av interessekampen, hvilket frontgrunnlag stiller vi for kampen, hvordan tenker vi oss frontens organisert på de ulike lærestedene? Hvordan rammer angrepene jentene spesielt, konsekvenser for kvinnes stilling i høyere utdanning. Diskusjon av konkrete aksjoner til høsten, ideer på når vi skal aksjonere, hvordan aksjonene på ulike læresteder kan tjene hverandre.

Og ikke minst - interessekampen i forhold til politisk jobbing med faga.. SV har i alle fall foreløpig falt ned på ei linje om at fagkritikken, i en snever betydning, er hovedoppgava til studentene - med et sosialistisk grunnlag. Vi må diskutere konkret hvorfor denne linja er feilaktig, hvordan vi konkret skal drive politisk arbeid med faga som en underordn, men viktig oppgave. For mange stiller denne motsigelsen seg skarpt i praksis, vi tror derfor ikke at den kan isoleres som et "SV-fenomen". Vi må også diskutere om det er riktig å legge så stor vekt på interessekampen i forhold til miljøarbeid o.l. Vi skal diskutere interessekampen og kvinnekampen ut fra de ideologiske motsigelsene som finnes på disse spørsmåla. Det ber viktig på alle fronter å skjerpe kampen mot opportunismen, i høyre- eller "venstre"-frakk!

KVINNEKAMP

Kvinnefrontens landsmøte trakk opp en bra linje for frontens videre arbeid. På de høyere lærestedene, særlig på universitetene, har det kraftige oppsvinget for kvinnekampen trukket med seg endel opportunistiske ideer som i praksis hindrer kvinnekamp. Formene for opportunismen varierer. For å bekjempe disse ideene, for å kjempe fram ei enhetlig, kommunistisk linje som alle medlemmene av NKS og mange utafor organisasjonen kan stå på, trenger vi diskusjon på strateigen for kvinnekampen i Norge, særegenhetene ved kvinnes situasjon som studenter, hva som er revolusjonært idag av kvinnekamp, konsekvensene spesielt forkvinnelige studenter av statens utdanningspolitikk nå og diskusjon på formene for ideologisk undertrykking på de høyere lærestedene. Målet med diskusjonen må være at alle våre medlemmer, gutter og jenter, kan bli ledende i sine miljøer og utfra sine forutsetninger i kampen mot kvinneundertrykkinga. Dette er en sak for hele forbundet, ikke bare for noen jenter eller i beste fall alle jentene i forbundet.

Hoveddiskusjonene skal foregå i gruppene, på brigade- og leirplenums-møter. Men ved siden av dette er det nødvendig å ta opp spesielle sider ved utdanningspolitikken og kvinnepolitikken på frivillige seminarer. Det gjelder ikke minst på saker der det er ideologiske motsigelser som vi bør sørge for å diskutere. Ellers er det planlagt frivillige seminarer på en del andre viktige spørsmål, eksempler er målsaka, idrett, filosofiske emner. Her må lagsmøtene og andre diskusjoner peke klare på beho va!

Kulturen og jml mulighetene for bading, idrett, fester ol. blir nevnt lite her. Det betyr ikke at leirene nå skal "strammes inn", gi mindre muligheter til denne type politisk aktivitet. Tvert om, leirene ffjor betydde bl a et gjennombrudd for masseidrett og fulgte opp de etter-

hvert nesten tradisjonelt sterke kulturinnslaga alle leirene jobba fram.

STUDENTLEIR

Vi skal ha et eget politisk opplegg for studentforbundets leire. Der det er hensiktsmessig (økonomisk/teknisk og politisk) går vi inn for samkjøring i tid og sted med Rød Ungdom, eventuelt AKP(m-l)s leire. Grunnen til et eget politisk opplegg, i motsetning til felles leire med RU eller AKP(m-l) er at studentforbundet trenger å diskutere kampen mot statens utdanningspolitikk, kvinnekamp, eventuelt den videre omdanninga av forbundet spesielt utfra våre særegne behov. Det programmet vi foreslår, passer ikke sammen med RU, som bl a har behov for å sette igang omfattende diskusjoer på arbeidsprogram. Å samkjøre oppleggene, mener vi i praksis blir å gjøre dem lite målretta i den situasjonen vi står nå. (Det betyr at vi seinere, i en annen situasjon, kan finne det nødvendig og riktig å ha felles opplegg.)

LEIR IKKE BARE FOR MEDLEMMER!

Idag finnes det mange progressive som etterhvert tviler på SVs politikk og kampevne, mange folk vi har knyttet faglige og politiske kontakter med gjennom ulike aksjoner. Dette er de nye medlemmene i studentforbundet! Vi trenger å lytte til massene, lære av dem og diskutere politikken vår med dem om vi skal være istand til å lede kampene, stille en riktig politikk i ledelsen for arbeidet. Trekk dem med i forberedelsesarbeidet til sommerleirene! Sett konkrete målsettinger for hvem du skal ta med deg på leir! Vær dristig i mobiliseringa - det er mange som ønsker å bli mer kjent med kommunistenes politikk, statens utdanningspolitikk osv. Det er kort og godt et grunnlag for å stille parolen om at leirene skal fylles av medlemmer og masser.

PLANE: FOR FORBEREDELSESARBEIDET:

Erfaringene, bl a fra leirene i 71, understreker viktigheten av at sommerleirene ikke blir en isolert uke på slutten av sommeren. Utbyttet av leirene øker voldsomt om vi kan starte opp de diskusjonene som skal opp på leirene alt fra semesterslutt. På den måten kan vi langt på vei konkludere diskusjonene på leirene. Det betyr at leirene kan konsentrere seg om de politiske motsigelsene som har kommet fram under de forberedende diskusjonene og ha som mål å løse dem. Vi tror også at de forslaga til saker som bør opp til diskusjon på sommerleirene i år, er for omfattende til at en eller i høyden ot grundige diskusjoner i gruppene, en plenumsdiskusjon på leirplan og en plenumsdiskusjon på brigadeplan kan ta

opp alle problemene og løse dem. Konklusjon: Vi trenger grundige forberedelser.

Dette er nødvendige tiltak:

- rask opprettelse av sommerleirkomiteer for hver leir.
- at sentralstyret gir ut leiraviser for NKSs studentleire fra semester-slutt av.
- avisa og annet materiale studeres og diskuteres i sommerleirmøter som laga sjøl organiserer blant medlemmene og folk som vil bli med på leirene eller bare ønsker å være med i forberedelsene.
- at lagsmøtet i april har som eget punkt påmelding av medlemmer. Et høyst realistisk mål er at minst 2/3 av medlemmene er påmeldt innen 15. mai. Klarer vi ikke det, betyr det bl a desorganiseringa ifm. eksamen, hjemreise, sommerjobb osv, at vi må bruke mye krefter for å få påmeldt medlemmer, krefter som bedre kan anvendes i politiske diskusjoner i forberedelsene, trekke ^{med} venner osv. Lagsmøtet må sikre at folk kan betale påmeldingsavgiften ^{med} en gang kameratene har økonomisk mulighet, den må ikke følge påmeldinga.
- at alle medlemmene bruker mai måned til offensivt å trekke med mange masser på sommerleirforberedelsene og til leirene.

Kamerater - vellykka sommerleirer er forutsetninga for å reise massekamper til høsten. Den politikken som skal opp på leirene, skal være i tråd med de oppgavene stiftelseslandsmøtet stilte for NKS. Landsmøtet kan bare bli en dirvkraft dersom alle medlemmene får del inde linjene landsmøtet trakk opp og kan gå i spissen for å sette dem ut i livet. Alle landsmøtedokumentene vil foreligge før leirene. Derfor betyr en rød sommer at vi treffes på sommerleiren. Diskuterer oss fram til ei generallinje for kampene til høsten og flere år framover og kan slå som ei knyttta neve når vi tar fatt på høstsemesteret!

TIIDSPUNKT OG STED FOR ØSTLANDSLEIREN: Tromsø v/ Arendal 11-18 august.
(samtidig med Rød Ungdom)

Tidspunkt og sted for de andre tre leirene, på Vestlandet, Trøndelag og i Nord-Norge er ennå ikke klare. Blir kjørt ut i Klassekampen med en gang de foreligger.

DIREKTIV TIL ALLE LAGSSTYRER:

NKSS sommerleire skal diskuteres i laga. På lagsmøtet skal styret sette seg som mål å få påmeldt minst 2/3 av medlemmene. Møtet må bl. a. målrettes mot hvordan laget skal organisere sommerleirforberedelsene etter semesterslutt. Styret må vurdere andre metoder som også er nødvendige får å få meldt på dette antallet.

I universitetslag og andre lag som har b eksamen i begynnelsen av mai, skal møtene holdes i april, helst før innspurten av 1.mai-mobiliseringen. I lag som har eksamen og semesterslutt etter midten av mai, skal laget ha avholdt møtet før 15. mai.

FRA LANDSMØTET: NOMINERING OG VALG

De kriteriene som nominasjonskomiteen kjørte ut som rettesnor for nomineringene, la et godt grunnlag for landsmøtet til å velge det beste sentralstyret. Allerede tidlig i bevegelsen fikk vi opp en grundig og riktig kritikk på kriteriene, som blei oppsummert og tatt godt vare på. Mange lag kritiserte kriterium 1, lojalitet, og 2, politisk nivå, sjølstendighet. De påpekte riktig at kriterium kunne fungere meget reaksjonært fordi kamerater som f.eks. gikk imot studentforbund kunne bli stempla som illojale. Samtidig viste kritikken helt riktig at politisk nivå, sjølstendighet, ikke blei klart skilt fra lojalitet, illojalitet. Denne kritikken blei oppsummert i forrige nummer av 4. mai.

Den andre hovedkritikken som kom opp, var på nom.kom.s linje på jentespørsmålet. Kameratene var redd for at formuleringa "gutter og jenter skal vurderes likt" skulle virke slik at kvalitetene til jentene som jo bber i kvinnefronten på alle nivåer ikke skulle bli skikkelig representert.

Nom.kom oppsummerte diskusjonen med et av de lagene som hadde den mest omfattende kritikken, og diskuterte seg fram til ei riktigere linje på spørsmålet. Vi sto på at

linja med å få inn de beste kameratene var riktig og at spørsmålet om en var jente eller gutt ikke spilte noen rolle. Samtidig så vi at det å gripe motsigelser, se de tonlinjene på møter, er kvaliteter som fort blei registrert når det gjaldt politisk nivå. Dette er egenskaper som ofte kjennetegnet gutta. Det å systematisk trekke inn erfaringer fra eget smålag når en diskuterer sentrale planer, å trekke inn smålagets planer og hvilke vanskeligheter de vil møte, er viktige kvaliteter for å legge planer i tråd med virkeligheten og dermed unngå subjektivism og krigskommunisme. Dette er kvaliteter som vi ikke så lett griper når vi diskuterer politisk nivå, og dette sammen med god masselinje og kaderfostring, er kvaliteter som bl.a. preger mye av den jobbinga som blir gjort i kvinnefronten.

Det at vi tidlig fikk utvikla linja på dette spørsmålet gjennom kritikk og diskusjon, førte bl.a. til at vi fikk 45% jenter i sentralstyret.

Nomineringsbefegelsen var i de aller fleste laga en grundig og demokratisk bevegelse. Universitetene i Oslo og Bergen nominerte hver

nesten 35% av laga. Nom.kom. hadde før landsmøtet gått igjennom kader-vurderinger fra alle lag som etter diskusjon mente de hadde noen å nominere. Ca 90% av laga nominerte minst en kamerat.

Det vi kan oppsummere av nomineringsbevegelsen er at den har samla hele organisasjonen på hvilke kvaliteter og hvilke kamerater som er best egna til å stå i ledelsen for

NKS idag. Nom.kom. gikk ut med ei linje som la grunnlaget for bevegelsen og som gjennom diskusjoner i alle laga blei styrka og videreutvikla. Kameratene på alle nivåer i bevegelsen har deltatt aktivt i nomineringsbevegelsen og i sammen-setninga av sentralstyret.

Styrk den demokratiske sentralismen!

BERETNINGA

Beretninga hadde "trang fødsel". Studentutvalget undervurderte både betydningen og vanskeligheten av arbeidet i første omgang. Det første utkastet ble forfattet av flere ulike kamerater etter forholdsvis løse diskusjoner. Resultatet ble det dokumentet som gikk ut til behandling i laga i landsmøtediskusjonene. Dette dokumentet hadde en rekke svakheter, som med rette er kritisert i diskusjonene.

For det første bar den preg av at den var forfattet av folk uten kontakt seg imellom, og bar endel mer preg av "essay-samling" enn beretning. Mange og store overlappinger, og ting som var helt uteglemt.

For det andre: Utkastet var ikke preget av noen samlende, helhetlig ide. Dels var den riktige ideen om å belyse i første rekke de to linjene i studentbevegelsen gjennomført. Men andre avsnitt var preget av "dette og hint", av mer kronologi enn analyse osv.

For det tredje var mange områder uvitenskapelig, og dels feilaktig behandlet. Dette gjeldt i første rekke kapitlet om omdanninga, men også kapitlene om kvinnekampen, EEC-kampen, anti-imperialisme, enhetsfrontpolitikken generelt osv.

For det fjerde var beretninga ensidig mht. behandlinga av skoleslaga og landet utenom Oslo. Dette var på mange måter en naturlig følge av at studentbevegelsen ikke har hatt noen landsomfattende ledelse som har kunnet sentralisere oppsummeringer og erfaringer fra hele landet.

Studentutvalget var klar over at det utkastet som ble sendt ut, langt fra var tilfredstillende. Vi mener likevel det var riktig at dokumentet kom ut, og at diskusjonen i laga har ført til resultater.

For at landsmøtet skulle kunne ta stilling til et dokument som lå mer opp til det som kunne vedtas, ble det utarbeidet et nytt forslag til landsmøtet på grunnlag av det første, og med støtte i diskusjonene i Student-

utvalget og i laga. Dette nye forslaget ble sendt ut til delegatene før landsmøtet.

Etter grundige diskusjoner vedtok landsmøtet enstemmig beretningsutkastet i prinsippet, og påla sentralstyret å sluttredigere dokumentet på grunnlag av landsmøtedebatten. Landsmøtet vedtok også at beretninga skulle utgis offentlig så snart råd var.

TO LINJER I STUDENTBEVEGELSEN

Det var bred enighet om at beretninga i første rekke skulle sentreres om å belyse kampen mellom de to hovedlinjene i den progressive studentbevegelsen. På den ene sida en proletar, revolusjonær, kommunistisk linje, og på den andre sida ulike former for småborgerlig opportunistisme. Diskusjonene på landsmøtet var i stort monn innrettet på å få fram denne kampen enda mer konsekvent og tydelig i beretninga.

Særlig gjaldt dette oppsummeringa av omdanningsbevegelsen i studentlaga. Landsmøtet påviste her hvordan forslaget la for liten vekt på hvordan kampen mellom de to linjene hadde kommet til uttrykk i omdanninga, og at det dels hadde et uvitenskapelig, "sosiologisk", syn på omdanninga. Landsmøtet slo fast at oppsummeringa av omdanningsbevegelsen måtte ta utgangspunkt i at omdanning er klassekamp, og i hvordan kampen mellom revolusjonære, kommunistiske ideer og borgerlig opportunistisme kom til uttrykk i omdanningsbevegelsen. Gjennom denne diskusjonen gjorde landsmøtet viktige framsteg i oppsummeringa av omdanninga.

HVORDAN BRUKE BERETNINGA?

Når nå dette dokumentet utvilsomt blir glimrende - hvordan skal det brukes? Vi vil iallfall nevne to ting her:

For det første: VIKTIG STUDIEDOKUMENT! Beretninga behandler svært mange sider ved ml-bevegelsens historie og politikk. Den er et viktig hjelpemiddel for å kunne skille bedre mellom riktig og galt - mellom marxist-leninistisk og opportunistisk politikk. Det bør brukes aktivt til å gi nye medlemmer del i ml-bevegelsens erfaringer fra kampen gjennom de sju siste åra. Kampene vi gjennomførte i f.eks 69/70 er ytterst relevante for situasjonen i dag.

For det andre: SKARPT VÅPEN MOT OPPORTUNISMEN! Beretninga behandler en rekke sider ved vår kamp mot opportunisten i studentbevegelsen, og avkler opportunistes i sannhet opportunistiske holdning til sin egen historie. Beretninga er et skarpt våpen mot dem som i dag prøver å skape seg en politisk plattform gjennom forfalskninger av vår historie.

Mads

PLATTFORM

Den politiske plattformen som ble vedtatt på landsmøtet, skiller seg en del fra det forslaget som var lagt fram til diskusjon i laga. Utviklinga er i tråd med kritikken som er reist i lagsdiskusjonene, resultatet blei enstemmig vedtatt på landsmøtet, det er uten tvil ei plattform som stiller forbundet på et kommunistisk grunnlag.

Plattformen blei skilt fra oppgavene på landsmøtet. Oppgavene blei dermed stilt i en egen uttalelse som er gjengitt i "Hva må gjøres" nr 1 og kan studeres der. Samtidig som landsmøtet mente at det var nødvendig med en uttalelse av denne typen, pekte det på behovet for et arbeidsprogram. Sentralstyret skal legge opp en plan for hvordan et sånt program skal utvikles.

I plattformen understreka landsmøtet at NKS er AKP(m-l)s studentforbund. Det trakk opp forbundets politiske og ideologiske grunnlag ved å stille NKS på det prinsipp- og arbeidsprogrammet som partiet vedtok på sign. stiftelseskongress ifjor. Det er først og fremst her vårt prinsipielle grunnlag er trukket opp og det er offentliggjort i partidokumentene fra stiftelseskongressen (Oktober forlag).

Plattformen utdyper vårt grunnlag på spørsmål om studentenes klassemessige stilling, på utdanningas plass i samfunnet, på den rollen studentene kan spille i kampen for en sosialistisk revolusjon i Norge, og hvilke ideer som spesielt hindrer hovedtyngden av studenter i konsekvent å stille seg på arbeiderklassens og folkets side. I det siste kapittelet om ideer, la landsmøtet stor vekt på kraftig å markere oss mot opportunistiske retninger, enten de har høyre- eller "venstre"-frakk.

Landsmøtet vedtok plattformen i prinsippet. Delegatene hadde med en god del endrings- og tilleggsforslag fra diskusjonen i lokal-laga som det nye sentralstyret skal redigere inn i plattformen. Plattformen, sammen med dokumentene fra AKP(m-l)s stiftelseskongress bør studeres så snart den foreligger. Den er ikke minst et skarpt og godt våpen i kampen mot opportunisten og en god veileder i kampene vi står oppe i.

VEDTEKTER

=====

Vedtektene hadde blitt grundig diskutert rundt om i laga. Denne bevegelsen brakte fram en rekke endringsforslag. Landsmøtet var sjøl en bevegelse - det drøfta endringsforslagene som ble lagt fram og brakte diskusjonen opp på et enda høyere nivå.

Tilslutt kunne landsmøtet vedte vedtektene paragraf for paragraf - hvert ord i vedtektene er vedtatt av landsmøtet.

Motsigelsene på landsmøtet gikk i første rekke omkring spørsmålet om demokratisk sentralisme. Det var ingen motsigelse på at organisasjonsformen skulle være demokratisk sentralistisk. Diskusjonene gikk hovedsakelig på hvordan dette konkret skulle utformes for studentforbundet. Men bak disse motsigelsene lå forskjellige oppfatninger av prinsippene for demokratisk sentralisme.

Klausuler på ledelsen?

I diskusjonene før landsmøtet kom det opp en del forslag som på forskjellig vis satte "klausuler" på ledelsen. Varianter på dette var "direktiver kan bare benyttes etter grundige diskusjoner", "direktiver kan bare gis til lag, ikke til enkeltmedlemmer", "direktiver skal brukes minst mulig", osv.

Landsmøtet slo fast at i prinsippet innebærer demokratisk sentralisme uinnskrenka autoritet for den valgte ledelsen. Ledelsen er valgt for å lede hele organisasjonens og alle medlemmenes arbeid, innafor ramma av plattform, program og landsmøtetvedtak. Å sette ytterligere klausuler for ledelsen ville bety å innskrenke

mulighetene til å lede organisasjonen, og samtidig være et utgangspunkt for individer som var uenig i vedtak til å sette seg utover dem.

Direktiver

Landsmøtet knesatte en korrekt oppfatning av hva direktiver er. Om dette har det vært mye forvirring. Det ble slått fast at direktiver er en særskilt type vedtak med konkrete retningslinjer for medlemmenes og lagas arbeid.

"Et direktiv er den direkte appellen fra partiet om på et bestemt tidspunkt og på et bestemt sted å gå til aksjon, det er bindende for alle partimedlemmer." (Stalin i Till frågan om de ryska kommunisternas strategi och taktik)

Et direktiv er altså ikke noe prinsipielt forskjellig fra et vedtak. Direktiv er et vedtak som pålegger medlemmer eller lag å utføre en bestemt oppgave.

Landsmøtet kritiserte artikkelen i forrige nummer av 4. mai, som spredte ideen om at "direktiver skal følges, men ikke nødvendigvis vedtak". Landsmøtet slo fast at både vedtak og direktiver skal følges, og vedtok å uttrykke dette helt klart i vedtektene. Forskjellen mellom vedtak og direktiv ligger ikke i at det ene skal følges med ikke det andre, men i at direktiver pålegger medlemmer og lag å handle på en spesiell måte, noe som ikke trenger å være tilfelle med et vedtak.

Demokratisk sentralisme og masseorganisasjon

Landsmøtet avviste ideen om at prinsippene om demokratisk sen-

tralisme står iveien for å bli en masseorganisasjon. Det ble påpekt at organisasjoner som SF slett ikke greidde å organisere noe mer enn oss sjøl om de ikke hadde demokratisk sentralisme. Tvert om var det slikt demokratisk sentralisme ga den kampkrafta som var nødvendig for at massene skulle få tiltro til organisasjonen.

Om vi uthuler den demokratiske sentralismen ved krigskommunistisk arbeidsstil, utidig direktivbruk osv ville dette sjølsagt hindre oss i å rekruttere store masser. En prinsippene i seg sjøl er ikke noe hinder.

Er demokratisk sentralisme et "nødvendig onde"?

Landsmøtet nedkjempa ideer av denne typen, og påpekte at bak dem lå borgerligeindividualisme og ønske om å stå "ubundet" av klassekampen.

Landsmøtet slo fast at demokratisk sentralisme er "arbeiderklassens organisasjonsform, utvikla gjennom arbeiderklassens historiske erfaringer som den høyeste form for kamporganisering".

Demokratisk sentralisme er det våpen de undertrykte massene trenger for å kjempe mot undertrykkelse og for kommunisme, og derfor et ubetinga gode.

Arbeidsformer i en masseorganisasjon.

Landsmøtet behandla nøye spørsmålet om demokratisk sentralisme og tillot ingen avvik fra disse prinsippene. Men det ble også lagt vekt på å få inn i vedtektene som pekte på det spesielle ved en kommunistisk masseorganisasjon for studenter.

Det ble presisert hvor viktig den ideologiske kampen er på de høyere lærestedene, og det ble vedtatt at det både er medlemmenes og lagas oppgave å føre uforsonlig kamp mot alle former for opportunistisme.

Den kollektive arbeidsstilen ble poengtert som en viktig oppgave.

Det ble understreka at studentforbundet vil ha særlig store fostringsoppgaver, både når det gjelder å skolere medlemmene og utvikle dem politisk, og når det gjelder å spre marxismen-leninismen Mao Tse-tungs tanker blant studentmassene.

Her følger vedtektsendringene som ble gjort på landsmøtet. De paragrafene som er uendret i forhold til vedtektsforslaget som ble sendt ut i januar (se internavisa) trykker vi ikke opp igjen - vi kommer seinere til å publisere offentlig både vedtekter og andre viktige dokumenter.

Begynn å praktisere vedtektene allerede nå!

*

ENDRINGENE

§§ 1 og 2 uendret.

§ 3

Medlemmenes plikter er:

- delta etter evne i NKSs arbeid.
- holde motsigelsen i NKS' interne og opptre lojalt overfor NKSs linje og vedtak utad.
- avstå fra bruk av narkotiske stoffer. Bruk av narkotiske stoffer er uforenlig med medlemskap.

Medlemmene har rett til å:

- delta i interne diskusjoner for å fastlegge NKSs linje for de forskjellige områder.
- delta i nomineringer og valg av ledende organer.
- kritisere innad feil og mangler ved NKSs arbeid. Medlemmene må være dristige med kritikk og sjølkritikk. Kritikk og sjølkritikk skal føres fram kameratslig og ut fra ønsket om enhet, og ta sikte på å rette politiske og organisatoriske feil. Overdreven kritikk av bagateller bør unngås. Ryktespredning, bakvaskelse og slarv innad i NKS skaper vondt blod og hindrer at skikkelig kritikk og sjølkritikk kommer fram, og må derfor ikke forekomme.
- få studier og skolering i marxismen-leninismen Mao Tse-tungs tenkning.

I sitt arbeid må medlemmene etter evne følge disse retningslinjene:

- arbeide for interessene til det store flertallet av det norske folket og verdens folk, for sosialismens seier i Norge og kommunismens seier over hele verden.
- anerkjenne arbeiderklassen som den ledende klassen i kampen for sosialismen og lære av arbeiderklassens kamper. Arbeide for at studentmassene skal forene seg med arbeiderklassen og det arbeidende folket, drive støttearbeid og solidaritetsarbeid for de kampene det undertrykte norske folket fører.
- bekjempe all kvinneundertrykking blant massene og innad i NKS. Reise massene til kamp mot materiell og ideologisk undertrykking av kvinnene. Reise kamp for at jentene i NKS kan ta ledende verv og oppgaver på lik linje med gutta. Bekjempe all kvinneundertrykking i privatlivet.
- forene seg med de brede lag av studentene, ikke opptre arrogant og overlegent overfor dem, men høre på dem og lære av dem og undersøke problemene deres, arbeide for interessene deres og delta i kampene deres.
- arbeide for enhet i den progressive studentbevegelsen. Utbre kommunistiske ideer blant studentmassene, føre ideologisk kamp mot all høyre- og "venstre"-opportunisme (reformisme, revisjonisme, trotskisme m.m. Disse strømningene representerer borgerlige ideer i den progressive bevegelsen og er uforenlig med arbeiderklassens makttovertagelse og kommunismen.
- studere kommunistiske skrifter og kommunistisk teori - i AKP(m-l)s publikasjoner og i publikasjoner fra andre kommunistiske organisasjoner, i verkene til Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tse-tung.
- lære seg å gjennomskue de reaksjonære delene i faget, bekjempe den borgerlige ideologiske indoktrineringa i utdanninga. Bekjempe den innflytelsen reaksjonær og konservativ ideologi har i studentmassen.
- arbeide for å sette NKSs politikk ut i livet, støtte og forsvare NKSs politikk utad, støtte og forsvare politikken til AKP(m-l)

og Rød Ungdom. Delta i utviklinga av SNKSS politikk. Arbeide for en kollektiv arbeidsstil i NKS, der medlemmene sammen utvikler politikken og skolerer hverandre.

- beskytte medlemmene av de kommunistiske organisasjonene og andre progressive mot sikkerhetspolitiet og andre redskaper klassefienden bruker for å spionere mot folket.

- støtte NKS økonomisk etter evne. Arbeide for at NKS får en sikker sjølberga økonomi.

- forberede seg til å fortsette kommunistisk arbeid etter endt utdanning.

- bekjempe overdreven bruk av alkohol.

- bekjempe all bruk av narkotiske stoffer.

Medlemmene av NKS vil ha forskjellig erfaring og forskjellig politisk nivå, og de vil sikkert greie å følge disse retningslinjene i ulik grad. Mange vil sikkert komme til å gjøre feil. NKS krever ikke at alle medlemmene skal være feilfrie, men at de følger retningslinjene så godt de kan. Medlemmene må kritisere og hjelpe hverandre for at de kan følge retningslinjene best mulig, og NKSs ledende organer har plikt til å hjelpe medlemmene med dette ved å høyne deres politiske nivå ved skolerings-tilbud og ved å gi politiske oppgaver.

§ 4

Når medlemmer av NKS bryter vedtektene, oppfører seg ukameratslig, fører fram antikommunistiske standpunkter ut ad i strid med NKSs linje og vedtak, krenker massenes interesser eller skader NKS på annen måte, skal NKSs organer når det er nødvendig sette i verk disiplinære tiltak i samsvar med vedtektene. Disse tiltaka kan være: Advarsel, tilbaketrekking fra tillitverv, suspensjon eller eksklusjon, alt etter hvor alvorlig tilfellet er. I alle slike saker har den det gjelder høve til å forsvare seg før vedtak blir satt i verk. Den det gjelder har høve til å anke til et høyere organ.

Advarsel kan vedtas av medlemsmøte i storlag eller smålag eller

høyere organ. Tilbaketrekking fra tillitsverv kan vedtas av overordnet organ. Medlemsmøte kan vedta tilbaketrekking fra tillitsverv på samme nivå (smålag for smålagsstyre, storlag for storlagsstyre osv). Suspensjon og eksklusjon kan vedtas av sentralstyret eller medlemsmøte i storlag. Suspensjon innebærer at den det gjelder mister alle medlemsrettigheter. Suspensjonstid skal ikke være lenger enn 3 måneder, deretter skal det tas s tilling til om den det gjelder skal ekskluderes eller tas inn igjen. Eksklusjon skal alltid innrapporteres sentralstyret. På landsmøtet skal det legges fram beretning om eksklusjoner i perioden. Når eksklusjoner blir anket, skal sentralstyret ta den endelige avgjørelsen.

Medlemmer som erklærer at de ikke lenger vil være medlem av NKS, eller som over lang periode ikke betaler kontingent på tross av oppfordringer, skal regnes som utmeldt. Medlemmer som ikke deltar i grunnorganisasjonens arbeid eller i politisk arbeid i tilknytning til NKS på annen måte over lengre tid, og som ikke vil delta i det politiske arbeidet selv om de har anledning og er blitt oppfordret til det, skal overtales til å gå ut av NKS og eventuelt støtte NKS på annen måte.

Opplagte politispioner, agenter for andre organisasjoner og andre opplagte skadegjørere skal raskt fjernes fra NKS og ikke slippes inn i rekkene igjen. Slike folk har ikke medlemsrettigheter. Om nødvendig skal det gjøres kjent for massene utenfor NKS at en bestemt person ikke er medlem av NKS.

§ 5

NKS er en sjølstendig organisasjon, men samtidig en del av den norske kommunistiske bevegelsen som ledes av AKP(m-l). NKS vil derfor ha nært samarbeid med AKP(m-l).

NKSs organisasjonsprinsipp er den demokratiske sentralisme. Ledende organer på alle plan skal velges etter demokratiske rådslagninger, der alle medlemmer kan være med og vurdere kandidater og stille forslag. For at NKS skal opptre

som enhetlig organisasjon, må den enkelte underordne seg vedtakene organisasjonen gjør, mindretallet må underordne seg flertallet, lavere organer underordne seg høyere, og hele organisasjonen underordne seg sentralstyret. Demokratisk sentralisme er arbeiderklassens organisasjonsform, utvikla gjennom arbeiderklassens historiske erfaringer som den høyeste form for kamporganisering. Også studentene trenger dette våpenet i sin kamp mot undertrykkelse og for kommunismen, og NKS er derfor organisert etter den demokratiske sentralismens prinsipper.

Ledende organer på alle plan skal regelmessig legge fram beretning om sitt arbeid på landsmøter, distriktmøter, konferanser og medlemsmøter i storlag og smålag. De må underrette lavere organer om vedtak, direktiver og nyheter som er av betydning for arbeidet deres. Direktiver er en type vedtak med spesielle retningslinjer for hvordan lavere organer eller enkeltmedlemmer skal opptre. Vedtak og direktiver skal følges. Om et medlem ikke følger et direktiv, bør det tas opp på medlemsmøte for å avgjøre om disiplinære tiltak er nødvendige.

Ledende organer plikter å hjelpe til å fostre medlemmene til å bli erfarne, dyktige og sjølstendige kamerater som kan ta politiske oppgaver både i og utenfor NKS. Ledende organer på alle plan skal stadig merke seg hva massene i og utenfor NKS mener, og ta hensyn til dette når de utformer politiske linjer. Men ledende organer skal ikke begrunne feilaktige linjer med at standpunktene var utbredte eller populære. Ledende organer skal foreta en sjølstendig vurdering når de utformer politiske linjer. Ledende organer skal oppmuntre medlemmene til å overvåke og kritisere ledende organer. Alle medlemmer har rett til å kritisere ledende organer og ledende medlemmer på alle plan, og til å legge fram forslag og spørsmål for dem. Alle ledende organer har plikt til å svare så snart som mulig på alle henvendelser fra enkeltmedlemmer, grunnorganisasjoner og andre organer i NKS.

Et medlem som mener at vedtak fattet i grunnorganisasjoner eller distriktsorganisasjoner er i strid med NKSs linje, kan legge saka direkte fram for sentralstyret.

Det er viktig å ha en kameratlig stil i NKS der både sentralisme og demokrati, både disiplin og frihet, både enhetlig vilje og personlig frimodighet og initiativ eksisterer.

Fraksjonisme står i motstrid til et slikt sunt demokratisk liv i NKS. Fraksjonisme er:

- skjule uenighet i NKSs linje i diskusjoner innad.

- propagandere uenighet i NKSs linje overfor enkeltmedlemmer, men samtidig bevisst unnlate å ta opp uenigheten til åpne diskusjoner på medlemsmøte, overfor ledende organer o.l.

- føre fram linjer og synspunkter utad som en vet er i strid med NKSs linje eller kan skade NKS.

- opprette forbindelser utad med organisasjoner eller grupper av personer som står i motsetning til NKS, for å alliere seg med dem mot NKSs linje, gi interne opplysninger til dem o.l.

- opprette egne grupper innafor NKS som kjemper mot NKSs linje, fører fram avvikende syn innad og/eller utad og oppretter sine egne kontakter i NKS på tvers av de vanlige forbindelseslinjene og organene innafor NKS.

Det er ikke fraksjonisme å være uenig i et vedtak eller i NKSs linje på enkelte områder. Det er heller ikke fraksjonisme, å fortelle dette til andre medlemmer, såfremt det ikke holdes skjult men blir lagt åpent fram til diskusjon i organisasjonen. Det er heller ikke fraksjonisme at medlemmer av NKS som samtidig er medlemmer av AKP(m-l) holder egne møter.

Uenighet og diskusjon innad er en bra ting. Dette er nødvendig for at medlemmene skal få flest mulig sider belyst og være istand til å fatte riktige avgjørelser. Medlemmer har krav på at spørsmål de reiser - enten det gjelder

NKSs politikk, politikken til AKP(m-l) eller andre kommunistiske organisasjoner, eller andre spørsmål - blir tatt opp til diskusjon innad når det er mulig ut fra de krav kampen stiller. Måbevegelsen har alltid oppfordret til at forskjellige linjer og tendenser tas opp til åpen debatt.

Å unnlate å ta opp uenighet er å sabotere diskusjoner og kampen for enheten, og derfor sabotasje mot medlemsdemokratiet. Om flere avvikende syn føres fram utad til tross for vedtak, blir medlemmene fratatt sin rett til å bestemme NKSs offisielle linje. Eksistensen av fraksjoner undergraver medlemsdemokratiet, fordi fraksjonens medlemmer setter fraksjonens gruppedisiplin høyere enn den disiplinens som bygger på medlemmenes demokratiske vedtak. Fraksjonisme virker oppløsende på NKSs enhet, disiplin og organisasjon, og er derfor uforenlig med eksistensen av en slagkraftig bevegelse. Konsekvensen av fraksjonisme blir alltid før eller siden at flere grupper kjemper innbyrdes i organisasjonen, og dermed legges grunnlaget for at organisasjonen splittes opp i flere. Fraksjonisme er derfor ikke tillatt, og fraksjonell virksomhet vil bli utryddet med fast hånd.

På mange av de høyere lærestedene fins det organisasjoner og grupper som står i skarp motsetning til NKS ideologisk, og i mange tilfelle også i dagskampen. Disse vil alltid forsøke å infiltrere NKS, forsøke å splitte NKS ved å bruke opplysninger de får fatt i osv. Det er derfor nødvendig å trekke et skarpt skille mellom NKS og andre politiske organisasjoner og grupper, holde debatten om linjene innad og hindre at andre får fatt i interne opplysninger som kan brukes i kamp mot NKS.

Alle medlemmer eller grupper av medlemmer som arbeider på forskjellige kampområder må søke råd fra NKS og godta dens ledelse.

§ 6

NKSs høyeste organ er landsmøtet, og når det ikke er samlet, sentralstyret som landsmøtet har valgt. Det høyeste organet i distrikts-

organisasjoner er er medlemsmøtet i distriktet og det distriktsstyre det velger. Det høyeste organet i grunnorganisasjon er medlemsmøte og det styret det velger.

Til styrer kan det velges varamedlemmer til styremedlemmer. Disse har ikke rettigheter i styret. Om et eller flere styremedlemmer har varig forfall, kan varamedlemmerngis fast plass i styret inntil styret har like mange medlemmer som før frafallet. Styrer(sentralstyre, distriktsstyre, storlagsstyre) kan ikke supplere seg sjøl, uten når klassfiendens forfølgelser gjør det nødvendig.

Landsmøte, distriktsmøte og medlemmøte i grunnorganisasjon innkalles av ledende organer på disse planene eller høy ere plan. Når det er nødvendig kan innkalling utsettes eller skje tidligere enn hva som er den normale periode for slike møter. Til landsmøte og distriktsmøte velger grunnorganisasjonene delegater med fulle rettigheter i forhold til det antall medlemmer grunnorganisasjonene har betalt kontingent for.

Sentralstyret skal innkalles når minst 1/3 av sentralstyrets medlemmer krever det. Landsmøte eller distriktsmøte skal innkalles av det ledende organet på tilsvarende nivå når det kreves med flertallsvedtak i grunnorganisasjoner som representerer minst 1/3 av medlemmene. Medlemsmøte i grunnorganisasjon skal innkalles når minst 1/3 av medlemmene krever det. Innkalling av distriktsmøte skal godkjennes av sentralstyret.

§ 7

Styrene i NKS på alle plan og de utvalga de peker ut, skal organisere seg i samsvar med prinsippene for enhetlig ledelse, nær tilknytning til massene og enkel og effektiv oppbygning. Alle styrer skal ha minst formann, sekretær og kasserer. Alle styrer bør jevnlig konsultere styrene i AKP(m-l) på tilsvarende nivå. Alle styrer og utvalg skal studere marxismen-leninismen Mao Tse-tungs tenkning i samband med sitt arbeid og i samsvar med de retningslinjer NKS gir for slike studier.

§§ 8,9, 10 og 11 uendret.

§ 12

Storlag skal tjene de brede studentmassene, arbeiderklassens og folkets interesser. De må gi proletariatets politikk - marxismen-leninismen Mao Tse-tungs tenkning - ledelsen på alle områder. De må ha nært samarbeid med AKP(m-l) og Rød Ungdom på stedet, og viktige spørsmål må diskuteres med AKP(m-l). De må følge disse retningslinjene så godt de kan:

- Ha nær kontakt med studentmassene på stedet, lære av dem og alltid høre på deres krav og ønsker. Reise kravene deres og gå i spissen for kampene deres mot statens undertrykkelse av studentmassene. Kjempe mot studentisolasjonistiske tendenser, propagandere arbeiderklassens ledende rolle i kampen for sosialismen og utvikle enheten med arbeiderklassen og det arbeidende folket. Drive solidaritetsarbeid for folkenes kamp mot imperialismen og støttearbeid for de kampene arbeiderklassen, det arbeidende folket og ungdom under utdanning fører. Gå i spissen for kvinnebevegelsen i kampen mot all kvinneundertrykking.
- Utvikle en kommunistisk masseorganisasjon, fremme en kollektiv stil i organisasjonen med godt kammeratskap og gjensidig støtte til hverandre. Løse motsigelser gjennom studier og diskusjoner retta mot enhet. Drive de politiske diskusjonene innad i NKS framover ved undersøkelser og oppsummeringer av kamperfaringer. Drive propaganda for NKSs politikk og sjøl sette den ut i livet. Utføre vedtak, direktiver og andre oppdrag som NKSs ledende organer pålegger laget. Vi er for bevisst og frivillig disiplin, mot blind og slavisk lydighet. Lag som mener vedtak og direktiv er feilaktig, bør klage og kreve forklaring.
- Bekjempe all kvinneundertrykking innad i laget og blant medlemmene. Ta tiltak for at jentene kan skole seg og få kamperfaringer, slik at de kan ta ledelsen i kvinnekampen på stedet og ha reelle muligheter til å ta ledende verv

og oppgaver på like fot med gutta i laget.

- Drive ideologisk kamp for kommunismen. Bekjempe høyre- og "venstre"-opportunistiske ideologier og andre småborgerlige og borgerlige innslag i den progressive studentbevegelsen. Avsløre og bekjempe den folkefiendtlige ideologien de reaksjonære og konservative studentene står for. Kritiserer og bekjemper det reaksjonære innholdet i fagene, arbeide for at fagene brukes i folkets tjeneste.

- Utvikle rekrutteringsarbeidet blant progressive studenter. Organisere studiesirkler og annet for å gjøre de progressive studentene kjent med marxismen-leninismen Mao Tse-tungs tenkning. Trekke de progressive studentene med i fronter og annet politisk arbeid der de kan delta i den progressive studentbevegelsen og få politisk erfaring. Rekruttere flest mulig til NKS.

- Postre medlemmen til å bli kommunister som kan ta på seg politiske oppgaver i massebevegelsene, i NKS og seinere i AKP(m-l). Ta seg av de nye medlemmene, informere dem om NKSs plattform og vedtekter og gi dem oppgaver de kan utvikle seg politisk på. Organisere studiearbeid, av kommunistisk teori i AKP(m-l)s skrifter, i andre kommunistiske organisasjoners publikasjoner, i verkene til Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tse-tung. Bruke studiene til å styrke dagskampen og den langsiktige kampen.

- Organisere et jamt og solid økonomisk støttearbeid for NKS. Legge vekt på en kollektiv stil i det økonomiske arbeidet, sikre en sterk og sjølberga økonomi for NKS.

- Bekjempe klassefiendens overvåking og registrering av NKS og andre progressive organisasjoner og disse organisasjonenes medlemmer. Verne navn på medlemmer og organisasjonsstruktur fra å falle i hendene på sikkrehtespolitiet. Bekjempe liberal stil i sikkrehtesarbeidet i NKS og andre progressive organisasjoner.

- Sikre enheten i den kommunistiske bevegelsen. Ha nært samarbeid med AKP(m-l) og Rød Ungdom. Arbeide

for oppslutning om AKP(m-l)s politikk.

- Drive bevisst kritikk og sjølkritikk av arbeidet. Rette på mangler og feil, kvitte seg med feilaktig politikk og dårlige arbeidsmetoder for å utvikle enheten og kampkraften i NKS og styrke enheten mellom NKS og studentmassene.

§§ 13 og 14 uendret. § 15 utgår. §§ 16, 17 og 18 endrer nummer til henholdsvis §§ 15, 16 og 17.

§ 18

Medlemmer av NKS kan også være medlemmer av AKP(m-l) og Rød Ungdom. NKS er AKP(m-l)s studentforbund.

§ 19

NKSs medlemmer kan delta i anti-imperialistiske fronter, interesseorganisasjoner og andre organisasjoner som slåss for folkets kort-siktige og langsiktige interesser. Medlemmer av NKS kan også delta i andre organisasjoner og sammenslutninger hvis dette ikke er strid med folkets interesser. I tvils-tilfelle må medlemsskap i andre organisasjoner og sammenslutninger tas opp med ledende organer for godkjennelse. Likeledes må deltage i alle slags styrever, komiteer, utvalg, redaksjoner av student-aviser o.l. som opprettes av staten, lærestedet, Studentting o.l. tas opp med NKSs organer for godkjennelse. Medlemmer som sitter i slike organer eller velges til tillitsverv av forskjellig type er NKSs representanter og står under NKSs politiske ledelse.

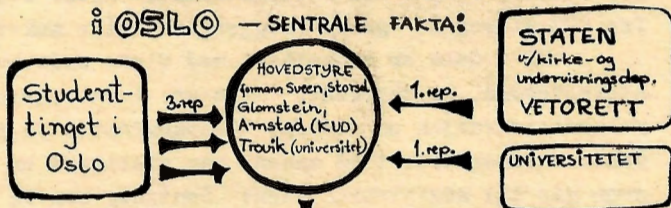
§ 20

Der flere medlemmer av NKS deltar i en organisasjon skal de samordne arbeidet sitt og opptre enhetlig og samlet utad. Om det er medlemmer av AKP(m-l) og/eller Rød Ungdom i slike organisasjoner, skal arbeidet også samordnes med disse.

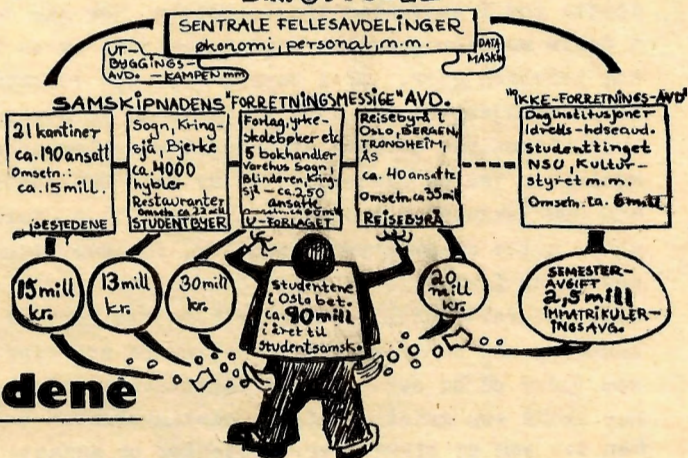
Enkeltmedlemmer eller grupper av medlemmer er i slike organisasjoner, tillitsverv o.l. alltid underordnet sentralstyret og NKSs organer på sitt plan. De skal arbeide på grunnlag av NKSs politikk og forsøke å sette den ut i livet.

STUDENTSAMSKIPNADEN

i OSLO — SENTRALE FAKTA:

DIR. OTTOSEN

Om

Samskipnadene

Hensikten med denne artikkelen er å legge fram noe stoff om hva SS (Samskipnaden) er for noe, samtidig som jeg vil forsøke å trekke opp noen linjer for jobbinga vår i ST (Studenttinget) og SS. Grunnlaget for notatet er undersøkelser og erfaring med arbeid i disse organene i Oslo og Bergen. Interessekampfraksjonene våre må se det som en spesiell oppgave å kritisere og videreutvikle innholdet i artikkelen, målretta på et skikkelig program for arbeidet vårt, spesielt i ST.

Først litt om hva SS er for noe. SS ble oppretta av staten rett før siste verdenskrig, for å ta seg av velferdstiltak for studentene som bosteder og kantiner. SS er organisert slik at studentene formelt er arbeidsgivere og sjefer, gjennom de studentene som ST velger inn i SS's hovedstyre. I hovedstyret er det studentflertall. Dette organet fattar beslutninger om lønninger til de ansatte, priser i kantiner og husleier på studentbyene. Staten har det reelle grepet i hovedstyret: De har sikret en fast representant fra KUD (Kirke og Undervisningsdepartementet) som kan anke avgjørelser staten er uenig i. Dette skjedde i Bergen under siste husleiestreik, samtidig som de trua med streik fra de ansatte. SS's hovedstyre i Oslo består av 3 studenter valgt av

ST, 1 fra KUD og 1 fra Universitetet. Altså studentflertall, men han fra KUD sikrer at "gjerne" avgjørelser blir anket.

SS i Oslo er organisert med flere underavdelinger: Spisestedene, studentbyene, reisebyrået, forlaget, idrettsavdelinga, og med en sentraladministrasjon på toppen. Overskuddet i en x avdeling går til å dekke underskuddet i en annen. Men viktigere er at overskudd i stort monn går til administrasjonen: Samtidig som de budsjetterer med overskudd på studentbyene, legger de på husleiene pga at overskuddet blir spyttat inn i sentraladministrasjonen. Her går det blant annet med til å dekke en overoppsvulma administrasjon, og en del ville disponeringer som ledelsen gjør. SS i Bergen gikk ned 70 kroner i forhold til hva de hadde budsjettert for 1973 på Natland, da studentene gjennom konkret budsjettanalyse beviste at budsjettet balanserte med så mye billigere husleie. Ved en gjennomgåelse av hele budsjettet i Bergen fant vi 600 000 "skjult" i budsjettet. Dette bl.a. fordi administrasjonen har gjort nytte av avskrivningsposter, fomsoppleggelser etc., en rekke poster er i realiteten blitt oppført to ganger.. Samtidig ble det oppdaget at fellesutgifter for hele SS ble ført så tilfeldig, at en vanskelig kunne si noe om de enkelte avdelingens stilling. Det er foreløpig lite som tyder på at dette er ren bandittvirksomhet, dvs enkeltpersoner som har skodd seg grådig på disse mislighetene. Men det som er sikkert er: Studenter og ansatte har fått seg forelagt et budsjett som ga inntrykk av krisestemming uten at det var noe grunnlag for det. Det falske underskuddet på budsjettet ville de bruke til å legge på kantinepriser og husleier.

Disse skumle budsjettsakene, pluss at det er 19 folk i sjefsregulativ som vi ikke veit hva gjør, EDB-maskin som nesten ikke blir brukt, boligspekulasjon på Kampen, osv, gjør at vi bør kjøre fram spørsmålet om undersøkelser av SS som et politisk krav.

Når vi nå går inn i SS's budsjett på denne måten, må vi ha en ting klart for oss: "Opprydding", evt. rasjonalisering i sjefsregulativet, kan vi ikke gjøre hvert ~~et~~ år. De økonomiske og politiske krav må vi stille til staten. Det er staten som er ansvarlig for kåra til studentene og de ansatte. Gjennom stadig lavere bevilgninger til SS, skatter og avgifter (f.eks. er ikke SS fritatt for MOMS på alle ledd), folketrygd, økt husbankrente, truer staten både studentenes og de ansattes interesser. Her ligger det konkrete grunnlaget for enhet studenter og de ansatte i SS mot staten.

Det siste årets erfaringer fra Bergen viser helt konkret at økte priser på spisestedene ikke gir økte inntekter, pga mindre volum solgt. Klart den samme tendensen gjør seg gjeldende på studentbyene. Private firmaer leier allerede noen studenthybler i Bergen. Konklus-

sjonen~~x~~ blir: Det er ikke studentenes krav, men statens bevilgninger, skatte og avgiftspolitikkk som truer arbeidsplassene i SS.

Noen kommentarer til hovedmotsigelsen i Samskipnaden.

Alment kan en kanskje si at hovedmotsigelsen går mellom staten og toppsjefene på den ene sida, og den store massen av studenter og ansatte på den andre sida.

Sjefene i SS er lønna og lever som borgere. I Bergen er sjefene så dårlig kvalifiserte at de ikke vil kunne få tilsvarende jobber. De vil måtte gå ned i lønn, og jobbe hardere. Sosialdemokratene prøver sine folk der. Hvis de ikke er snille gutter, avanserer de sjølsagt ikke. Det er også grunn til å spørre om sjefene er involvert i andre mindre bra saker. Saker som ST ikke har kjennskap til. Var for eksempel Ottosen spesielt involvert i boligspekulasjoner på Kampen? Disse sakene styrker trua på at sjefene havner på den gale sida. På den andre sida har de en usikker framtid, særlig de dårligst kvalifiserte. De trues av statens stadig lavere bevilgninger og av studentenes kamp. Det er kanskje mulig å få med toppene på krav om dispensasjon på eien-domsskatt, folketrygdavgift o.l. overfor staten. En foreløpig konklusjon: Sjefene kan helt sikkert ikke bli noen drivkraft i kampen mot staten, men kan i enkelte situasjoner muligens nøytraliseres. Dette vil henge nøye sammen med kampen studentene og de ansatte fører~~x~~.

Når det gjelder studentene og de ansatte så har de klare felles interesser i krav til staten om høyere bevilgninger, fritak for MOMS på alle trinn, senking av husbankrenta, osv. SS er en veldig usikker arbeidsplass pga statens lave bevilgninger og den stadig økende dyrtida, samtidig som studentenes lån og stipend sakker etter. Det er hard rasjonalisering i SS bl a på spisestedene. I Oslo finnes også stor subjektiv misnøye med sjefene. Det er lav organiseringsprosent i SS. Sosialdemokratene i ledelsen i SS og for fagforeninga har flere ganger klart å snu misnøyen mot studentene, bort fra staten. Dette er blant annet mulig fordi studentene formelt sitter som de ansattes arbeidsgivere gjennom styreflertallet i SS's hovedstyre.

Vår politikk i forhold til ST og SS.

En må her ta utgangspunkt i de kampoppgavene som stiller seg. I Oslo stiller kampen mot rasering av Sogn Hagekoloni og kampen mot de stadige husleiesøkningene på studentbyene seg som to viktige kampoppgaver. Studentrepresentantene i SS's hovedstyre har fungert reaksjonært i forhold til begge disse kampene. De har i praksis gått inn for rasering av Sogn Hagekoloni, og dermed klart gått imot studentflertallets mening,

som har kommet til uttrykk gjennom almannamøter og underskriftslisters. Studentene i SS's hovedstyre presser på ved stadig å investere nye penger i prosjektet. Ottosen og de andre sjefene kan sitte rolig tilbaketrukket og la disse svina gjøre jobben for seg. Det viser seg også at de ved å bruke disse pengene ~~xxx~~ på et prosjekt som studentene har sagt nei til, låser midler som kunne vært brukt til studentboliger andre steder i landet. De bruker kraftutbyggingstaktikken: "Nå har vi allerede brukt så mye penger at det er for seint å snu. Når det gjelder husleieøkninger har de oppført seg minst like ynkelig som ST's AU. Det er viktig å understreke at dette dreier seg om Oslo. De har gått inn for husleieøkninger. ST's AU ga ut spørreskjema om hva studentene først ville bli kvitt, telefon eller klesvask. De gikk imot at studentene på studentbyene skulle få forhandlingsrett med staten under siste husleiestreik. Kort sagt: Det dolker studentenes kamp i ryggen og fungerer reaksjonært der de sitter. Jeg trur vi skal rette oss inn på å ta de i SS's hovedstyre først. I forhold til de kampoppgavene vi står overfor, trur jeg det er nødvendig å kaste hovedstyrerepresentantene og velge inn nye som blir bundet på et skikkelig program. Venstresida i midtfraksjonen på ST ville støtte oss på dette hvis vi la opp en skikkelig taktikk og trakk de med på politikken. Hvis vi overlater denne saken til ST alene, er vi sikre på at det går galt. Massene må trekkes med. De er de eneste som kan sikre at parlamentarikerne i SV ikke bare gjør faenskap. Vi må legge opp taktikk for almannamøter, og binde ST-representantene på en skikkelig politikk, som blant annet går ut på å kaste studentrepresentantene i ~~SS's hovedstyre~~ hovedstyret. Så bør vi mobilisere til studenttingsmøte, hvor vi står på å kaste hovedstyrerepresentantene. Så velger vi inn nye bra folk på et skikkelig program. Hvis denne taktikken lykkes, sitter det bra folk i hovedstyret, kanskje til og med en eller to fra oss. Da er det viktig å ha klart for seg at de sitter løst i sadelen dersom de ikke har ST-flertall i ryggen. De er avhengig av vedtak og støtte derfra dersom de skal få gjort noe fornuftig. Dette betyr at vi må opp-prioritere jobbing i disse organene. I Bergen, hvor vi med stort hell har jobba i hovedstyret, har vi også hatt klar støtte for vår politikk i ST. Når vi går inn i SS's hovedstyre må vi også være klar over hvilke grupper som bør få høyere lønn osv, dette må vi ta stilling til. Her må vi sjølsagt støtte fagforeningenes krav, sjøl om vi kunne tenke oss at de hadde stilt høyere krav. Dette gjelder som hovedstyrerepresentanter. Som organisasjon agiterer vi sjølsagt fritt for de krava vi mener det er riktig å stille. I Bergen har våre folk, sammen med de ansatte, gått inn for at de skal trekkes med i SS's hovedstyre. Dette betyr at studentene mister sitt reine flertall i hovedstyret.

Oppsummering:

- A: Vår strategi i forbindelse med studentbyene må være at vi vil unngå de stadige husleiesøkningene.
- B: I forhold til kampoppgavene som reiser seg, vil det være riktig å kaste hovedstyrepreressantene og gå inn der med bra folk.
- C Dette må bety en helt annen vekt på jobbinga i ST, som må omprioriteres i forhold til helheten, dvs i forhold til de kampoppgavene som stiller seg.

Litt om bakgrunnen for at Bergen har gått inn for at de ansatte blir representert i hovedstyret, noe jeg mener er helt riktig:

Bergen har funnet ut at det hjelper lite å stemme igjennom en skikkelig politikk i hovedstyret så lenge kampnivået og det politiske nivået blant SS's ansatte er så lavt at de lar seg mobilisere til streik og kamp mot studentene og ikke mot fienden, staten. Det er nivået blant de ansatte som i stor grad avgjør vilke resultater vi skal oppnå. Vurderinga vår er slik at vi ikke tåler flere aksjoner fra de ansatte retta mot studentene. Dette splitter den fronten på midten, som vi trenger for å rette et slagkraftig angrep mot staten. Dvs at vi må begynne å jobbe målbevisst for å utvikle kamfelleskapet med de ansatte. Vi må utvikle flest mulige kontaktpunkter til de ansatte, og jobbe målbevisst for å utvikle enheten med dem. Samtidig mener jeg at vi ikke skal vente med å gjøre noe til vi er sikre på å ha de ansatte med oss. De ansatte lærer av kampen på samme måten som studentene. Etter diskusjoner på fellesmøter beklaget de ansatte i Bergen at de hadde truet med streik mot studentene. En gryende enhet vokste fram i kampen mot husleiesøkningene.

- A: Vi må ta stilling til om vi vil støtte og jobbe for at de ansatte får representasjonsrett i SS's hovedstyre i Oslo.
- B: Vi må diskutere konkret hvordan vi skal gå fram for å få utvikla kontakten og diskutert politikk med de ansatte.

I neste omgang blir det så å legge opp en skikkelig politikk. Bergen har løselig diskutert om det ikke ville være riktig å at SS's ansatte skulle statsansettes, for på den måten å dra statens ansvar direkte inn. Må diskuteres.

Så vidt jeg skjønner betyr dette at studentene mister sin status som arbeidsgivere, men jeg tviler sterkt på om dette vil løse noe av motsigelsene til de ansatte. Vi trenger diskusjon. Vi trenger å stille forholdet til de ansatte skarpt.

INNHOLD:

- s. 2 LEDER
- s. 3 SOMMERLEIR
- s. 8 DIREKTIV OM
SOMMERLEIR
- s. 8 FRA LANDSMØTET -
NOMINERING OG VALG
BERETNINGA
PLATFORM
VEDTEKTER
- s. 19 OM SAMSKIPNADENE